

1929-ben született, Budapesten. 1944-ben, zsidó származása miatt Auschwitzba deportálják, 1945-ben szabadul fel, Buchenwaldban. Hazatér Budapestre, 1948-ban érettségizik. Rövid újságírói pályafutás következik, majd 1951-ben, már a sztálini diktatúra beállta után, kidobják a napilaptól, ahol addig dolgozott. Behívják katonának, 1953-ban leszerel, és úgy dönt, hogy író lesz. Világosan látja azonban, hogy írói kibontakozásához hosszú időre lesz szüksége, így zenés bulvárdarabokat ír, amelyekkel a regényírást finanszírozza.

1960 és 1973 között írja meg *Sorstalanság* című regényét, amely – miután előzőleg az *egyik* állami könyvkiadó visszautasítja – a *másiknál* 1975-ben végül mégis megjelenik. *A kudarc* (1988), majd a *Kaddis a meg nem született gyermekért* (1990) című regényeinek megírása után e három könyvet a hazai és a nemzetközi kritika egyetlen összefüggő műként, „a sorstalanság trilógiájaként” szokta értékelni.

További művei: *A nyomkereső* (1977), *Az angol lobogó* (1991) *Gályanapló* (harminc év naplóregénye, 1992), *Jegyzőkönyv* (Esterházy Péterrel, 1993), *Valaki más* (1997). *A gondolatnyi csend, amíg a kivégzőosztag újratölt* (1998). Összegyűjtött esszéi *A száműzött nyelv*, (2001).

Műfordítói tevékenysége során többek között Nietzsche, Canetti, Joseph Roth, Freud, Wittgenstein, Hofmannstahl műveit ültette át németről magyarra.

Számos irodalmi díjat kapott, többek között a lipcsei könyvvásár *Európa* díját, a Brandenburgi Irodalmi Díjat, a darmstadti Német Akadémia (Deutsche Akademie für Sprache und Dichtung) *Friedrich Gundolf* díját, a magyar állami nagydíjat, a *Kossuth-díjat*, a *Herder-díjat*, a *Die Welt* című berlini lap *Weltliteratur*-díját. 2000-ben az *Orden pour le mérite für Wissenschaften und Künste* a tagjai sorába választotta.

2002-ben megkapta az irodalmi Nobel-díjat.

Feleségével, Magdával együtt, Budapesten és Berlinben él.